

ת"פ 53741/03/17 - מדינת ישראל נגד חיים מאיר קליין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53741-03-17 מדינת ישראל נ' קליין

לפני בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

חיים מאיר קליין ע"י ב"כ עו"ד ש' בן שבת

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק הנ"ל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 9/3/2017 התקהלו בכיכר השבת בירושלים כ-15 חרדים, שהפרו את הסדר הציבורי. הנאשם נטל חלק בהתפרעות, ודרדר פח אשפה גדול ("צפרדע") אל מרכז הכביש. רכב מסחרי גדול שנסע אותה העת בכביש נאלץ לבלום, על מנת להימנע מהתנגשות בצפרדע. נהג הרכב יצא ממנו, השיב את פח האשפה הגדול למקומו, והמשיך בנסיעתו. הנאשם שב ודרדר את הצפרדע למרכז הכביש. שוטרים סמויים נגשו לנאשם, הזדהו כשוטרים, וביקשו לעצור אותו. הנאשם התנגד למעצר, אולם השוטרים השתלטו עליו ועצרו אותו.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי בתחתית מתחם הענישה, בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

לטענתה, הנאשם השתתף בהתפרעות רבת משתתפים, פגע בסדר הציבורי, בשלטון החוק, בביטחונם של השוטרים האוכפים את החוק ובקופה הציבורית. בהפנותה לפסיקה שדנה בעבירות של תקיפת שוטר, איומים,

העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, טענה המאשימה כי כל פגיעה בשוטרים צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. לטעמה, קיימת חשיבות לכך שבית המשפט ישדר מסר שיהיה בו להרתיע את הציבור מפני הפרעה לשוטרים, וגם להגן על שוטרים היוצאים למשימה. לעניין זה ציינה כי בצדה של עבירת ההפרעה לשוטר נקבע בחוק עונש מאסר מינימלי.

לזכותו של הנאשם זקפה המאשימה את הודאתו. לחובתו הפנתה לעברו הפלילי ולנטילת האחריות החלקית שלו בשירות המבחן.

3. ההגנה מצדה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ.

הסנגור ציין כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו, אינו בעל עבר פלילי, שהה במעצר בית מלא קרוב לחודשיים ולאחר מכן במעצר בית לילי. בהפנתו לתסקיר טען הסנגור כי הנאשם מבין שטעה במעשיו, אינו מבטא עמדות תוקפניות כלפי גורמי אכיפת החוק ומכיר בסמכותם.

בהסתמך על פסיקה שהגיש טען הסנגור, כי העונש המוצע על ידי שירות המבחן תואם את מדיניות הענישה הנהוגה, ומצוי בתוך מתחם העונש ההולם.

4. הנאשם בטיעונו מסר כי הוא מודה בעובדות בהן הורשע, מבין שטעה ושפעל באופן שגוי, מתחרט, חש תחושה רעה, ולא יחזור לבצע מעשים דומים. לדבריו, משפחתו ראתה בעין שלילית את מעשיו.

תסקירי שירות המבחן:

5. שירות המבחן התייחס בתסקיר שערך לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הלימודיות והכלכליות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם צעיר כבן 23, נשוי ואב לבת. הוא הגיע ארצה בהיותו בן 22, ואינו תושב ישראל. הוא בעל כוחות לתפקוד גבוה ויציב, שואב את כוחו מהתא המשפחתי, וסובל מקשיי התאקלמות וגיבוש זהות.

אין לנאשם הרשעות קודמות, הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו, גילה הבנה מסוימת לחומרתן ותיאר כי הם עומדים בפער לתפיסותיו ולחינוך שקיבל. הנאשם מבין שטעה, מצר על המציאות אליה נקלע, מבטא חרטה כנה על מעשיו ואינו מבטא עמדות בעייתיות ותוקפניות כלפי גורמי אכיפת החוק וגורמים ממסדיים.

להתרשמותו של שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בדפוסי חשיבה עברייניים מופנמים או קבועים, העבירות

שביצע חריגות לאורח חייו וההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווה עבורו גורם מרתיע ומלמד. יחד עם זאת, הנאשם נעדר כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי סיכון, סובל מקשיי התאקלמות בארץ, נושא תחושת חוסר שייכות חברתית, נוטה מעט לצמצם מחומרת מעשיו ומתקשה לבחון את הדפוסים הבעייתיים העומדים ברקע לעבירות.

בשורה התחתונה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש חינוכי - שיקומי של צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

דין ומסקנות:

6. א. התפרעות פוגעת בסדר הציבורי, ומצרה את רגליו של הציבור מלעשות שימוש בשטח הציבורי בו מתבצעת ההתפרעות.

אולם, שלא כטענת המאשימה, ההתפרעות בה השתתף הנאשם לא היתה מרובת משתתפים. על פי עובדות כתב האישום, השתתפו בהתפרעות כ-15 איש בלבד.

מעשיהם של המתפרעים לא פורטו בכתב האישום, ולכן יש להניח לטובת הנאשם כי מדובר בהתפרעות בדרגה נמוכה בלבד. כך גם ניתן להסיק מהעובדה שעוד במהלך ההתפרעות לא נמנע מהנהג לצאת מהרכב, להשיב את פח האשפה למקומו ולהמשיך בנסיעה. מובן כי אילו מדובר היה בהתפרעות בעוצמה גבוהה, לא היה מתאפשר לנהג לבצע את הפעולות האמורות.

אין ספק אפוא שמדובר בהתפרעות שאינה חמורה, במהלכה לא יודו אבנים או בקבוקי תבערה, לא הושלכו בקבוקים ולא נורו זיקוקים.

הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הרלבנטיים נגרמה אם כן רובה ככולה כתוצאה מכך שהנאשם דרדר פעמיים פח אשפה גדול למרכז הכביש, ובאחת הפעמים גרם בשל כך לנהג רכב מסחרי לבלום בלימת חירום. ברם, על הממדים של אותו פח אשפה ניתן להסיק מכך שעלה בידי הנאשם, לבדו, לדרדרו למרכז הכביש, וכן עלה בידו של נהג הרכב המסחרי להשיבו למקומו, לבדו.

ב. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו פוגעת בפעילותה של משטרת ישראל, ובשוטרים, העושים לילות כימים בשמירה על ביטחון הציבור ועל הסדר הציבורי. בכך פוגע מעשה עבירה זה גם בשלטון החוק, וביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה.

כעולה מכתב האישום, ההפרעה שהפריע הנאשם לשוטרים באה לידי ביטוי בכך שהוא התנגד למעצרו. אולם גם בעניין זה כתב האישום אינו מפרט מה היו הפעולות אותן נקט הנאשם במסגרת התנגדותו זו, ומה היו מעשיו במסגרתו. כל שנאמר הוא כי הנאשם התנגד למעצרו, אולם השוטרים השתלטו עליו. לפיכך, גם ביחס למעשה עבירה זה יש להניח

לטובתו של הנאשם כי מדובר בהתנגדות קלה בלבד.

ג. מן האמור עולה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים שנגרמה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נמוכה ביחס למקרים אחרים שבאו לפני בית המשפט, בהם הורשעו נאשמים בעבירות דומות.

7. עובדות כתב האישום אינן מלמדות כי הנאשם השתתף בהתפרעות לאחר תכנון ראשון. לא יכול להיות ספק כי התנגדותו של הנאשם למעצרו לא תוכננה על ידו מראש, אלא אירעה בתגובה לכך שהשוטרים הסמויים ביקשו לעצור אותו.

הנזקים שהיו צפויים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה פורטו לעיל. הנזק שנגרם בפועל הינו הטרחתו ועיכובו של נהג הרכב המסחרי, והכבדה מסוימת על השוטרים והמשטרה.

לנוכח כל האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (השוו: (ת"פ (שלום י-ם) 22646-08-13 **מדינת ישראל נ' שטרין** 3/4/2016, ת"פ (כ"ס) 44751-02-13 **מדינת ישראל נ' גולי** 25/2/2016, ת"פ (שלום ב"ש) 2002/14 **מדינת ישראל נ' אבו עפאש** 2/4/2015, ת"פ (שלום י-ם) 30322-05-14 **מדינת ישראל נ' זגל** 7/5/2015) אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין ענישה מוחשית, שאינה כוללת מאסר בפועל, לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

אינני מתעלם מטענת המאשימה בדבר עונש המאסר המינימלי שנקבע בצדה של עבירת ההפרעה לשוטר. אולם, כידוע, אין בכך כדי לחייב הטלת עונש מאסר בפועל דווקא, ובית המשפט רשאי להסתפק בעונש מאסר מותנה (ראו למשל: ע"פ 7/87 **סינואני נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(1) 527, 527, ע"פ 267/71 **סופר נ' מדינת ישראל**, פ"ד כה(2) 444, 447).

8. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את פגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את האחריות המלאה שנטל על מעשיו, את החרטה הכנה שביטא, את פרק הזמן בו שהה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקי, ואת עברו הפלילי הנקי. בצדק אפוא טענה המאשימה, ברוב הגינותה, כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

9. לאור האמור, אני מוצא לאמץ את המלצת שירות המבחן.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור כמוסכם עם שירות המבחן. שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הודעה לבית המשפט.

לנאשם הוסברו משמעות הצו, מטרת השירות ופרטיו. הנאשם הוזהר כי אם לא ימלא כנדרש אחר צו השירות ישקול ביהמ"ש לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש נוסף.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים אם יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים מיום 4/1/2018. אולם, אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלאו או במועדו תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017.